

POSUDEK OPONENTA PRÁCE

Hončová, Simona. *Rozvoj kompetencí lektorů soft skills*. Praha, 2014. 100 s., 8 příloh. Diplomová práce (Mgr.). Univerzita Karlova v Praze, Filozofická fakulta, Katedra andragogiky a personálního řízení. Vedoucí práce PhDr. Jan Gruber, Ph.D.

Obsah a struktura práce a její odborná úroveň

Cílem práce je „na základě vymezených kompetencí, které lektori měkkých dovedností pro výkon své profese potřebují, identifikovat vhodné vzdělávací metody, jejichž prostřednictvím si lze tyto kompetence osvojit a dále rozvíjet, a následně přinést metodický koncept, který tuto volbu reflektuje“ (str. 8). Cíl je stanoven poněkud komplikovaně, nicméně jasně. Autorka jej dle mého názoru v práci naplnila jen částečně.

Text práce je rozdělen do dvou částí, resp. tří kapitol plus Úvod, Závěr, Soupis bibliografických citací a Seznam příloh. V rozdělení práce nastává lehké zmatení, neboť autorka práci rozděluje (ne zcela vhodně) na dvě části nazvané Teoretická část a Empirická část, Empirickou část ale zároveň čísluje jako kapitolu č. 3, což nepovažuji za příliš logické.

V prvních dvou kapitolách (které tvoří Teoretickou část) se autorka věnuje základnímu terminologickému a teoretickému ukotvení tématu. Nejdříve se zabývá tématem měkkých dovedností v souvislosti s prací lektora dalšího vzdělávání, poté se věnuje problematice vzdělávání lektorů v České republice. Tato část práce, ačkoliv zpracovaná poměrně pečlivě, nenaplnuje příliš očekávání – autorka uvádí množství zajímavých informací, ty ale nijak navzájem nepochybně neprovázala (např. role lektora zůstávají sice zajímavou, nicméně nijak dále nevyužitou částí práce), chybí jakákoliv diskuse o uvedených přístupech, definicích a pojetích, navíc kapitola 2 je zaměřená velmi obecně, očekávala bych zde zaměření na lektory měkkých dovedností, to ale zcela chybí a pojednání jsou lektori jako celek, což vzhledem k názvu a cíli práce považuji za poměrně velký nedostatek. Autorka zde řadu svých voleb neargumentuje – např. proč vybrala a pojednala jako vhodné právě ty metody, které uvádí v subkapitole 2.2, a ne jiné, opět zde chybí vazba na ostatní části práce – zde se přímo nabízí provázanost metod s kompetencemi lektorů, které v práci vymezila, které autorka někde naznačila, ale neargumentovala, nespecifikovala.

Kapitola třetí (ergo Empirická část práce) představuje kvalitativní šetření, které autorka realizovala metodou polostrukturovaného rozhovoru. Opět zde z mého pohledu chybí provázanost s teoretickou částí práce (některé údaje jsou dokonce přímo v rozporu s tím, co autorka v teorii stanovila – např. zde uvádí, že chce zjišťovat, jakým způsobem rozvíjejí lektori své odborné a lektorské kompetence, v teorii, ale i dále v této části práce na str. 50 ale autorka uvádí, že lektorské kompetence kompetence odborné zahrnují, výhradu mám také k terminologii – v teorii autorka hovoří o vzdělávacích aktivitách a metodách, ve výzkumu se ale zaměřuje na zjišťování „způsobů vzdělávání“ – str. 42, ačkoliv tento pojem z hlediska didaktiky nejasný, nikde nedefinuje, nijak s ním nepracuje, na str. 66 mluví dokonce o postupech vzdělávání – opět bez bližšího vysvětlení, stejný problém je u otázky č. 3, kde autorka rozděluje další profesní a kompetenční rozvoj – opět bez uvedení vysvětlení, o co jde). Postrádám také argumentaci, na základě čeho autorka stanovila dílčí otázky k jednotlivým výzkumným otázkám. Výsledkem této části práce měla být analýza vhodnosti metod (str. 41), k té ovšem nedošlo.

Cílem práce bylo tedy vymezení kompetencí, které lektori měkkých dovedností pro výkon své profese potřebují (toto autorka naplnila prostřednictvím svého šetření), identifikovat vhodné vzdělávací metody, jejichž prostřednictvím si lze tyto kompetence osvojit a dále rozvíjet (toto autorka bez potřebné argumentace provedla v teoretické části práce a poté jen šetřením ověřila), a následně přinést metodický koncept, který tuto volbu reflektuje (domnívám se, že o metodiku či metodický koncept nejde – autorka pouze shrnula výsledky šetření, navíc tato část práce je založena podle formulací téměř výhradně na vlastních názorech a nijak nevysvětlené logice autorky – formulace typu: „Další metodou, která by podle mého názoru mohla následovat v logickém pořadí za přednáškou, je stínování“, Metodou, která by z mého pohledu měla následovat ...“, „Logicky navazujícím stupněm ... je pro mě asistování“).

Z hlediska terminologie bych autorce doporučila sjednotit užívání některých termínů (soft skills, měkké dovednosti, měkké kompetence) a používat v práci pouze jednu podobu.

Práce s literaturou

Autorka v práci odkazuje v souladu s platnou normou na standardní množství relevantní odborné literatury, výhradu mám k využití druhotných zdrojů, především skript (9 zdrojů) a slovníků (3 zdroje). Odkazování není místy příliš pečlivé, autorka neuvádí zdroj, z něhož vycházela (str. 14, 22, 29, subkapitoly 2.2.1 a 2.2.8), soupis bibliografických citací není vytvořen v souladu s normou doporučenou katedrou, odkazy jsou navíc nejednotné (psaní křestních jmen, uvádění dat apod.). V soupisu chybí zdroje, na něž autorka v práci odkazuje – např. Mužík, 2010 (str. 26), Mužík, 2011 (str. 27), Tureckiová, Veteška, 2011 (str. 31), Bartoňková, 2006 (str. 36). Již drobností je, že ve jménech autorů jsou chyby (Mužík, Waltrová).

Grafické zpracování

Po grafické stránce je práce na standardní úrovni. Pouze v příloze G nejsou čitelné konce řádků v tabulce.

Jazyková úroveň

Po jazykové stránce hodnotím práci jako méně zdařilou – zejména stylistická stránka textu by zasloužila jistě revizi (např. formulace typu „získají vzdělávání“, „didaktika práce“, „kurzisté“ apod.), výhradu mám také ke stylistice názvu kapitoly 2.1, v práci se objevují také překlepy (např. situační x simulační metody), gramatické chyby (opakovaně ve shodě podmětu s přísudkem) a chyby typografické (např. psaní procent, spojovníků a pomlček, „nečeské“ uvozovky atd.).

Podněty k rozpravě

Pokud se autorka rozhodně přistoupit k obhajobě, zodpoví tyto otázky:

- Na základě čeho provedla výběr metod vzdělávání lektorů soft skills?
- Jak se liší kompetence lektorů měkkých dovedností od kompetencí lektorů obecně?
- Na základě čeho stanovila dílčí otázky do polostrukturovaného rozhovoru?
- Jak definuje „postupy“ a „způsoby“ vzdělávání?
- Vysvětlí, co je metodický koncept a co by měl obsahovat a zda jej realizovala správně.
- Vysvětlí, jak byla provedena analýza vhodnosti metod vzdělávání.

Práci nedoporučuji k obhajobě.

V Praze dne 2. září 2014

PhDr. Miroslava Dvořáková, Ph.D.